

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. C.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2020, č. j. PK-DSH/9293/20, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 3. 2021, č. j. 17 A 83/2020 - 65,

t a k t o :

Kasační stížnost **se zamítá**.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Plzni, jímž byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků.

[2] Jedná se o druhé rozhodnutí krajského soudu o žádosti o osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného (ve věci přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů). Stěžovatelova první žádost byla zamítnuta usnesením krajského soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 17 A 83/2020 - 22, a následná kasační stížnost stěžovatele proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2021, č. j. 10 As 361/2020 - 15.

[3] Stěžovatelova druhá žádost byla zamítnuta nyní napadeným usnesením, a to z důvodu, že úplně a pravdivě nevylicil okolnosti nezbytné pro posouzení majetkových poměrů a tedy důvodnosti žádosti o osvobození od soudních poplatků. Ve formuláři *prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*, k jehož vyplnění ho soud pro účely posouzení žádosti vyzval, totiž neuvedl, že vlastní pozemek parc. č. st. X, jehož součástí je stavba č. p. X (rodinný dům), v k. ú. X, obec Velhartice, zapsaný na LV č. X pro k. ú. X u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Klatovy.

Krajský soud dospěl za této situace k závěru, že se jej stěžovatel pokusil uvést v omyl o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech a tím zvýšit pravděpodobnost vydání pro něj příznivého rozhodnutí.

[4] V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že doplňuje svá tvrzení o to, že vlastní výše uvedenou nemovitost, a požádal o přehodnocení závěrů krajského soudu ohledně splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[6] V projednávané věci nevyžadoval zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ani zastoupení stěžovatele advokátem, jelikož se jedná o kasační stížnost proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu, jímž se řízení o žalobě nekončí (usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[7] Mohl tedy přistoupit k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[9] Podle § 36 odst. 3, věty první a druhé, s. ř. s. *[účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.*

[10] Povinnost tvrdit a doložit nedostatek prostředků je výlučně na žadateli o osvobození od soudních poplatků; soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS). Krajský soud stěžovatele poučil, že je jeho povinností doložit nedostatečné prostředky (přípisy ze dne 21. 10. 2020, č. l. 12, a ze dne 10. 2. 2021, č. l. 51). Stěžovatel přesto ve své žádosti neuvedl, že vlastní výše uvedenou nemovitost, jak jednoznačně vyplývá z obsahu spisu krajského soudu, a stěžovatel tuto skutečnost ostatně ani nezpochybňuje.

[11] Nejvyšší správní soud za těchto okolností plně souhlasí se závěrem krajského soudu, že stěžovatel neuvedl ve formuláři sloužícím k popisu osobních, majetkových a výdělkových poměrů úplné a pravdivé informace. Za této situace bylo namíste jeho žádost zamítnout.

[12] Skutečnost, že stěžovatel následně přiznal vlastnictví nemovitosti v kasační stížnosti, nemohla mít na důvodnost kasační stížnosti vliv. Nejvyšší správní soud

pokračování

v nynějším řízení přezkoumává zákonnost napadeného usnesení krajského soudu, tj. zda jeho rozhodnutí bylo v souladu se zákonem s ohledem na informace, které mu stěžovatel ke dni rozhodnutí sdělil. Jak již bylo uvedeno, informace o vlastnictví nemovitosti mezi sdělenými skutečnostmi jednoznačně nebyla. Stěžovatelův postup se navíc jeví účelově, neboť o vlastnictví nemovitosti se zmínil poprvé až poté, co mu neuvedení této skutečnosti krajský soud vyčetl a dospěl k závěru, že se jej stěžovatel pokusil uvést v omyl.

[13] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené zamítl kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1, větou druhou, s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení nerozhodoval, jelikož o nich přísluší rozhodnout krajskému soudu podle výsledku řízení ve věci samé v rozhodnutí, jímž se toto řízení končí (§ 61 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu